

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.844 van 10 november 2015
in de zaak A. 211.919/XIV-35.539**

In zake : Koenraad DE BRANDT
wonend te 2018 Antwerpen
Lange Leemstraat 179
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
kantoor houdend te 1000 Brussel
Leuvenseweg 1

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van artikel 1 van de beslissing van 28 november 2013 van de jury directiebrevet waarbij verzoeker ongeschikt wordt bevonden om toegelaten te worden tot de opleiding tot promotie tot de graad van hoofdcommissaris.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 mei 2015.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die in persoon verschijnt, en attaché Tina Verdoodt, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is commissaris van politie.

3.2. Verzoeker stelt zich kandidaat voor de promotieopleiding tot het behalen van het directiebrevet dat vereist is voor de bevordering tot de graad van hoofdcommissaris van politie.

3.3. Verzoeker neemt deel aan de proeven tot meting van de potentialiteit en de vaardigheid inzake management, ook wel assessment center genoemd. Op 3 oktober 2013 brengt de evaluatiecommissie een gunstig advies uit inzake het potentieel van verzoeker om de functie van hoofdcommissaris van politie uit te oefenen.

3.4. Verzoeker neemt op 6 november 2013 deel aan het selectie-interview door de jury. Luidens het proces-verbaal van de jury zijn hierbij

de volgende leden van de jury aanwezig:

“Aanwezige leden van de jury:
CDP F. ADAM, AIG, Président, Voorzitter;
CDP G. MARCHAL, DGS-Service d' appui à la gestion, suppléant,
plaatsvervanger;
CDP O. LIBOIS, Dir DGA, assesseur, lid;
CDP T. GILLIS, CG-Cabinet de la Commissaire générale, assesseur, lid;
CDP M. LEVEQUE, Chef de corps ZP Ottignies - LLN, assesseur, lid;
HCP P. PUTTEMAN, Korpschef PZ Dendermonde, assesseur, plaatsvervanger;
HCP G. VAN WYMERSCH, Korpschef PZ Brussel Hoofdstad Elsene,
assesseur, lid;”

Na het selectie-interview beslist de jury, in dezelfde
samenstelling, op 28 november 2013 wat volgt:

“[...]
Artikel 1. Mijnheer Koen DE BRANDT wordt ongeschikt bevonden om
toegelaten te worden tot de opleiding tot promotie tot de graad van
hoofdcommissaris.
Artikel 2. De jury bevestigt het gunstig advies met betrekking tot het resultaat
van de proeven tot meting van de potentialiteit en de vaardigheid inzake
management.
[...].”

Dit is de bestreden beslissing. Het voorliggend beroep is enkel
gericht tegen artikel 1 van die beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Exceptie wat het belang van verzoeker betreft

4. De verwerende partij betwist in haar memorie van antwoord het
actueel belang van verzoeker. Als zij in het auditorsverslag daarover kan lezen
dat deze exceptie ongegrond is en zij daarin geen reden ziet om vervolgens in een
laatste memorie hierop te antwoorden, begrijpt de Raad van State uit die
proceshouding dat de verwerende partij zich niet langer tegen de ontvankelijkheid
van het beroep verzet wat het actueel belang van verzoeker betreft.

5. De exceptie wordt verworpen.

B. Exceptie wat het voorwerp van het beroep betreft

Uiteenzetting van de exceptie van de verwerende partij

6. In de memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat de gevraagde gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing “onwerkbaar is”. Zij meent dat de nietigverklaring van een gedeelte van de bestreden beslissing slechts op een ontvankelijke wijze kan worden gevorderd indien het betreffende gedeelte van de bestreden beslissing afsplitsbaar is. Een beslissing kan alleen dan gedeeltelijk vernietigd worden indien de gedeeltelijke instandhouding strookt met de aard van de inhoud van (het restant) van de bestreden beslissing. Bij een gedeeltelijke vernietiging bestaat het risico dat er een beslissing zal resteren, dewelke niet overeenstemt (of zal overeenstemmen) met de bedoeling van het orgaan dat deze beslissing heeft genomen.

Te dezen zal volgens de verwerende partij een nieuwe beslissing na de gedeeltelijke vernietiging niet werkbaar zijn. Volgens haar dient enkel en alleen “artikel 1” te verdwijnen en zal de rest van de motivatie van de bestreden beslissing bijgevolg blijven bestaan. Op grond daarvan zal de jury niet anders kunnen beslissen dan opnieuw eenzelfde artikel 1 te stipuleren hetwelk verzoeker niet tot voordeel zal strekken. De verwerende partij besluit dan ook dat het beroep tot gedeeltelijke vernietiging derhalve niet-ontvankelijk is.

Beoordeling

7. Verzoeker beperkt uitdrukkelijk de nietigverklaring van de beslissing van de jury van 28 november 2013 tot artikel 1 ervan, “waarbij verzoeker ongeschikt wordt bevonden om toegelaten te worden tot de opleiding promotie tot de graad van hoofdcommissaris”. Hij beoogt aldus slechts een gedeeltelijke nietigverklaring van de voormelde beslissing.

8. Een individuele beslissing is in beginsel één en ondeelbaar. Dit impliceert dat wanneer de Raad van State heeft vastgesteld dat in een ontvankelijk annulatieberoep een gegrond middel wordt aangevoerd, hij in beginsel de bestreden beslissing in zijn geheel vernietigt. Wanneer, in afwijking van het voornoemde beginsel wordt overgegaan tot een gedeeltelijke vernietiging van de bestreden beslissing, moet aan twee voorwaarden worden voldaan. In de eerste plaats moet blijken dat de gedeeltelijke vernietiging aan verzoeker volledige genoegdoening geeft in het licht van het door hem aangevoerde belang. Vervolgens moet komen vast te staan dat het vernietigde gedeelte kan worden afgesplitst van de rest van de bestreden beslissing en dat de overheid, ook afgezien van het afgesplitste gedeelte, voor het overige dezelfde beslissing zou hebben genomen. Er anders over oordelen, zou tot gevolg hebben dat de Raad van State zich op het domein van de beleidsuitoefening van de betrokken overheid zou begeven en zou overgaan tot hervorming van de beslissing waarvan het betreffende gedeelte een onlosmakelijk onderdeel is, vermits de bestreden beslissing voor het overige hoe dan ook zou blijven bestaan.

9. De beslissing van de jury omvat twee beslissingen. De eerste, opgenomen onder punt 1, betreft de beslissing dat verzoeker ongeschikt wordt bevonden om te worden toegelaten tot de opleiding tot promotie tot de graad van hoofdcommissaris. Dit is de beslissing bedoeld in artikel 25 van het koninklijk besluit van 12 oktober 2006 ‘tot bepaling van het directiebrevet dat vereist is voor de bevordering tot de graad van hoofdcommissaris van politie’ (hierna: het koninklijk besluit van 12 oktober 2006) dat luidt:

“Art. 25. De stemming van de jury over de toelating tot de promotieopleiding HCP is geheim.

De stemming resulteert in een beslissing met de vermelding ‘geschikt’ of ‘ongeschikt’. De vermelding ‘ongeschikt’ betekent dat de kandidaat door de jury niet wordt toegelaten tot de promotieopleiding HCP.”

De tweede beslissing, opgenomen onder punt 2, bevestigt het gunstig advies met betrekking tot het resultaat van de proeven tot meting van de

potentialiteit en de vaardigheid inzake management. Dit is de beslissing bedoeld in artikel 27 van het koninklijk besluit van 12 oktober 2006 dat luidt:

“Art. 27. Voor de toepassing van artikel 22 beslist de jury over het resultaat van de proeven tot meting van de potentialiteit en de vaardigheid inzake management bij meerderheid van stemmen.

De in het eerste lid bedoelde stemming resulteert in een beslissing met de vermelding ‘gunstig’ of ‘ongunstig’.”

Artikel 22 van het voormelde koninklijk besluit van 12 oktober 2006 bepaalt:

“Art. 22. De kandidaat die overeenkomstig artikel 25, tweede lid, bij een vorige selectie geschikt is bevonden of die overeenkomstig artikel 27, tweede lid, een gunstige vermelding heeft gekregen, is definitief vrijgesteld van de proeven tot meting van de potentialiteit en de vaardigheid inzake management.”

10. Het spreekt voor zich dat verzoeker geen belang heeft bij een vernietiging van het voor hem gunstige artikel 2 van de bestreden beslissing. Op grond van het hiervoor aangehaalde artikel 22 *juncto* artikel 27, tweede lid, van het koninklijk besluit van 12 oktober 2006 en de bevestiging van het gunstig advies inzake de potentialiteit en de vaardigheid inzake management in artikel 2 van de bestreden beslissing, is verzoeker immers definitief vrijgesteld van de proeven tot meting van de potentialiteit en de vaardigheid inzake management bij een eventuele latere deelname aan een selectie. De onder artikel 2 bepaalde beslissing heeft aldus een eigen finaliteit, brengt onderscheiden rechtsgevolgen met zich mee en is niet onlosmakelijk verbonden met de in artikel 1 van die beslissing bepaalde beslissing waarbij verzoeker ongeschikt is bevonden om toegelaten te worden tot de promotieopleiding. Artikel 1 van de bestreden beslissing is bijgevolg afsplitsbaar van de bestreden beslissing aangezien het niet mede de inhoud bepaalt van het gedeelte van de bestreden beslissing dat, na vernietiging ervan, in het rechtsverkeer zou overblijven.

11. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het ambtshalve middel

Uiteenzetting van het door het auditoraat aangevoerde ambtshalve middel

12. In het auditoraatsverslag voert de auditeur ambtshalve het volgende middel aan:

“Volgens artikel 7 van het koninklijk besluit van 12 oktober 2006 is de jury van het directiebrevet als volgt samengesteld:

‘1° de inspecteur-generaal van de algemene inspectie of één van de door hem aangewezen adjunct-inspecteurs-generaal, voorzitter;

2° de directeur-generaal van de algemene directie of zijn door hem aangewezen plaatsvervanger;

3° twee hoofdcommissarissen van de federale politie of hun plaatsvervangers aangewezen door de commissaris-generaal;

4° drie hoofdcommissarissen van de lokale politie of hun plaatsvervangers, aangewezen door de vaste commissie van de lokale politie.’.

Overeenkomstig voormeld artikel 7 van het koninklijk besluit van 12 oktober 2006 dienen er aldus meerdere administratieve beslissingen te bestaan opdat de jury van het directiebrevet rechtsgeldig zou zijn samengesteld. Meer in het bijzonder dient de inspecteur-generaal van de algemene inspectie desgevallend één van de adjunct-inspecteurs-generaal als voorzitter aan te wijzen (art. 7, 1°), dient de directeur-generaal van de algemene directie desgevallend een plaatsvervanger aan te wijzen (art. 7, 2°), dienen twee hoofdcommissarissen van de federale politie of hun plaatsvervangers te zijn aangewezen door de commissaris-generaal (art. 7, 3°) en dienen drie hoofdcommissarissen van de lokale politie of hun plaatsvervangers te zijn aangewezen door de vaste commissie van de lokale politie (art. 7, 4°). Bij gebrek aan dergelijke rechtsgeldige beslissingen is de jury van het directiebrevet niet geldig samengesteld, hetgeen leidt tot haar onbevoegdheid om de bestreden beslissing te nemen.

Te dezen blijkt uit de bestreden beslissing dat de jury overeenkomstig voormeld artikel 7 was samengesteld uit de inspecteur-generaal a.i. (F. Adam), de plaatsvervanger van de directeur-generaal DGS (G. Marchal), twee hoofdcommissarissen van de federale politie (T. Gillis en O. Libois) en drie hoofdcommissarissen van de lokale politie (M. Leveque, P. Putteman en G. Van Wymersch).

In het kader van een andere zaak met een identieke problematiek, waarbij de verzoekende partij zelf in een eerste middel opwerpt dat er zich een probleem stelt omtrent de rechtsgeldige samenstelling van de jury, heeft de verwerende partij twee stukken voorgelegd die volgens haar aantonen dat de aanduiding van de leden van de jury op rechtsgeldige wijze is gebeurd.

In de onderhavige zaak liggen alvast geen stukken voor waaruit een eventuele rechtsgeldige aanduiding van de juryleden blijkt. Zo ligt geen stuk voor waaruit blijkt dat HCP G. Marchal werd aangeduid als plaatsvervanger van de directeur-generaal DGS, dat HCP Thierry Gillis en HCP Olivier Libois werden aangeduid door de commissaris-generaal van de federale politie, en dat de drie hoofdcommissarissen van de lokale politie (M. Leveque, P. Putteman en G. Van Wymersch) werden aangeduid door de Vaste Commissie van de lokale politie.

Bij gebrek aan de door de bevoegde organen genomen beslissingen waaruit de

rechtsgeldige aanwijzing van de leden van de jury blijkt, dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de Raad van State niet bij machte is na te gaan of de bestreden beslissing werd genomen door een geldig samengesteld en bijgevolg bevoegd orgaan, hetgeen de bestreden beslissing vitieert.”

Standpunt van de verwerende partij

13. In de laatste memorie zet de verwerende partij, wat de aanwijzing betreft van de hoofdcommissarissen van de lokale politie of hun plaatsvervangers, uiteen dat tijdens de vergadering van het dagelijks bestuur van de Vaste Commissie van de lokale politie van 25 april 2013, de hoofdcommissarissen Van Wymeersch, Merck en Leveque werden voorgedragen als effectieve juryleden van de jury van het directiebrevet. De hoofdcommissarissen De Becker, Neyman en Putteman werden voorgedragen als plaatsvervangers. De verwerende partij besluit dat de hoofdcommissarissen van de lokale politie die zitting hielden in de jury van het directiebrevet, werden aangeduid door de Vaste Commissie van de lokale politie.

Beoordeling

14. Zoals in de voormelde uiteenzetting van het ambtshalve middel is gesteld, volgt uit artikel 7, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 12 oktober 2006, dat met het oog op de samenstelling van de jury van het directiebrevet, de Vaste Commissie van de lokale politie, “drie hoofdcommissarissen van de lokale politie of hun plaatsvervangers” aanwijst.

De “beslissing” waaruit volgens de verwerende partij deze aanwijzing zou blijken, is een door de verwerende partij overgelegde beslissing van 25 april 2013 van het “dagelijks bestuur” van de Vaste Commissie van de lokale politie.

Luidens artikel 9, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 december 2006 ‘betreffende de Vaste Commissie van de lokale politie’ houdt het dagelijks bestuur, dat bestaat uit de voorzitter, de vice-voorzitters en de vaste

secretaris, “toezicht op de werking van het secretariaat en het gebruik van de beschikbare budgetten van de Commissie en oefent de bevoegdheden uit haar toegekend door dit besluit en door het huishoudelijk reglement.” Hoofdstuk VI van het Huishoudelijk reglement van de Vaste Commissie van de lokale politie van 2 augustus 2007 regelt het dagelijks bestuur. Het luidt:

“HOOFDSTUK VI. - Het Dagelijks Bestuur.

Art. 21. Het Bestuur van de Commissie bestaat uit de Voorzitter, de drie Vice-voorzitters en de Secretaris. Het oefent de bevoegdheden uit die het worden toegekend door het Besluit en het Reglement.

Art. 22. Het Bestuur houdt het toezicht over de werking van het secretariaat en de aanwending van de middelen van de Commissie. Het keurt het voorstel van de jaarlijkse begroting goed.

Art. 23. In geval van hoogdringendheid formuleert het Bestuur het door de overheid gevraagde advies binnen de tien kalenderdagen. De Voorzitter of de Secretaris brengt het advies of de genomen beslissing ter kennis op de eerstvolgende vergadering van de Commissie.”

De Raad van State merkt op dat het voormelde koninklijk besluit van 7 december 2006, noch het voormelde huishoudelijk reglement, aan het dagelijks bestuur de in artikel 7 van het koninklijk besluit van 12 oktober 2006 bepaalde bevoegdheid van de Vaste Commissie van de lokale politie verlenen tot het aanwijzen van hoofdcommissarissen van de lokale politie en hun plaatsvervangers als leden van de jury van het directiebrevet. Evenmin blijkt dat deze specifieke bevoegdheid kan worden ingepast in één van de in het koninklijk besluit van 7 december 2006 of in het huishoudelijk reglement aan het dagelijks bestuur toegewezen bevoegdheden.

Nu geen rechtsgeldige beslissing voorligt waaruit blijkt dat het dagelijks bestuur zou zijn gemachtigd om de voormelde leden van de jury aan te wijzen, noch een rechtsgeldige beslissing van een ander orgaan van de Vaste Commissie van de lokale politie, stelt de Raad van State vast dat de vaststelling in het auditoraatsverslag gehandhaafd blijft dat geen rechtsgeldige aanwijzing van de leden van de jury voorligt en er dus geen bewijs wordt aangebracht dat de bestreden beslissing werd genomen door een daartoe bevoegd orgaan. Uit wat

voorafgaat volgt dat de jury niet op rechtsgeldige wijze was samengesteld bij het nemen van de thans bestreden beslissing.

15. Het ambtshalve middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt artikel 1 van de beslissing van 28 november 2013 van de jury directiebrevet waarbij verzoeker ongeschikt wordt bevonden om toegelaten te worden tot de opleiding tot promotie tot de graad van hoofdcommissaris.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien november tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques